

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף צ"ד ע"א

פרשת לך לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אתעדי מניה כל ההוא זמנא. והכי אוליפנא האי זאת אתרמיזא במלכותא דלעילא, ואתרמיזא בירושלם מ קרתא קדישא. בההוא שעתא דדוד עבר עליה, נפק קלא ואמר דוד במה דאתקטרת תשתרי. לך טרדין מירושלם ומלכותא אתעדי מינה. מנא לן דכתיב, (שמואל ב יב) הנני מקים עליך רעה מביתה. מביתה דייקא והכי הוה במה דעבר ביה אתענש, ומה דוד מלכא הכי שאר בני עלמא על אחת כמה וכמה.

תרגום לעברית

בא ראה, משום שאת ה את הוא לא שמר אותה דוד המלך פראוי, המלכות העברה ממנו כל אותו הזמן. וכך למדנו, ה את הוא נרמזה במלכות שלמעלה, ונרמזה בירושלים, הקריה הקדושה. באותה השעה שדוד עבר עליה, יצא קול ואמר: דוד, במה שנקשרת תותר. אותה טורדים מירושלים, והמלכות תוסר ממך. מנין לנו? שכתוב (שמואל ב יב) הנני מקים עליך רעה מביתה. מביתה במדיק. וכך הנה. במה שעבר עליו נענש. ומה דוד המלך כה - שאר בני העולם על אחת כמה וכמה.

פֶּתַח אֵינְךָ וְאָמַר (תהלים צד) לוֹלֵי יִי עֲזָרְתָה לִּי כִּמְעֹט שְׁכָנָה דּוֹמָה נַפְשִׁי. תֵּאֲנֵן בְּמָה זָכָאן יִשְׂרָאֵל דְּלֹא נִחְתִּי לְגִיּהֶנָּם כְּשֶׁאָר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת וְלֹא אֶתְמַסְרִין בִּידוֹי דְּדוֹמָה, (אלא) בְּהֵאֵי אֵת.

תרגום לעברית

פֶּתַח אַחֵר וְאָמַר, (תהלים צד) לוֹלֵי ה' עֲזָרְתָה לִּי כִּמְעֹט שְׁכָנָה דּוֹמָה נַפְשִׁי. לְמַדְנּוּ, בְּמָה זֻכִּים יִשְׂרָאֵל שְׂאִינָם יוֹרְדִים לְגִיּהֶנָּם כְּמוֹ שֶׁאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבֹדַת זָרָה, וְאִין נִמְסְרִים בִּידֵי דּוֹמָה? [אלא] בָּאוֹת הֵּזוּ.

טקסט הזוהר

דְּהִכִּי תֵּאֲנֵן בְּשַׁעְתָּא דְּבֵר נָשׁ נִפְיָק מַעְלָמָא כְּמָה חֲבִילִי (מלאכי חבלה) טְהִירִין אֶתְפַּקְדִּין עֲלֵיהּ. זְקַפִּין עֵינָא וְחֲמָאן הָאֵי אֵת דְּהוּא קִיַּמָּא דְּקוּדְשָׁא, אֶתְפַּרְשֵׁן מִנִּיהּ, וְלֹא אֶתִּיְהִיב בִּידוֹי דְּדוֹמָה לְנִחְתָּא לְגִיּהֶנָּם, דְּכָל מָאן דְּאֶתְמַסֵּר בִּידוֹי נִחְתִּי לְגִיּהֶנָּם וְדָאִי, וּמֵהֵאֵי אֵת דְּחִלִּין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְדִינִין בִּישִׁין לֹא שְׁלֹטִין בֵּיהּ בְּבֵר נָשׁ אִי אִיהוּ זָכִי לְנִטּוּרֵי לִיהּ לְהֵאֵי אֵת, בְּגִין דְּהוּא אֶתְאַחִיד בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

שְׁכַּךְ לְמַדְנּוּ, בְּשַׁעְתָּא שְׂאָדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמָה קְבוּצוֹת שֶׁל (מלאכי חבלה) מַחְבְּלִים נִפְקָדִים עָלָיו. מְרִימִים עֵינִים וְרוֹאִים אֵת הָאוֹת הֵּזוּ, שְׁהִיא בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, וְנִפְרָדִים מִמֶּנּוּ, וְאִינוּ נִתֵּן בִּידֵי דּוֹמָה לְרָדַת לְגִיּהֶנָּם. שְׁכָל מִי שֶׁנִּמְסֵר בִּידוֹ, וְדָאִי יוֹרֵד לְגִיּהֶנָּם. וּמֵהֵאֵת הֵּזוּ פּוֹחֲדִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, וְהַדִּינִים הָרָעִים אֵין שׁוֹלְטִים בּוֹ בְּאָדָם אִם הוּא זֹכֶה לְשֹׁמֵר אֵת הַבְּרִית הֵּזוּ, מְשׁוּם שֶׁהוּא נֶאֱחָז בְּשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כִּיּוֹן דְּדוּד מִלְכָּא לָא נָטַר אֶת קִימָא דָּא כְּדָקָא חֲזִי, אֶתְעֵדִי מְנִיָּה מְלָכוּתָא וְאֶתְטָרִיד מִירוּשָׁלַם. מִיָּד דְּחִיל דְּסִבֵּר דִּי־יַחְתּוֹן לִיָּה מִיָּד וְיִמְסְרוֹן לִיָּה בִּידוּי דְּדוּמָה וְיָמוֹת בְּהָהוּא עֲלָמָא, עַד דְּאֶתְבַּשֵּׁר בִּיָּה דִּכְתִּיב, (שמואל ב ב) גַּם יִי הָעֵבִיר חֲטָאתָךְ לֹא תָמוֹת. בִּיָּה שְׁעָתָא פְּתַח וְאָמַר לוּלִי יִי עֲזָרְתָה לִי כַּמְעַט שְׁכָנָה דּוּמָ'ה נִפְשִׁי.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ לֹא שָׁמַר אֶת אוֹת הַבְּרִית הַזֶּה כְּרָאוּי, הָעֵבֶרָה מִמֶּנּוּ הַמְּלָכוּת, וְנִטְרַד מִירוּשָׁלַם. מִיָּד פָּחַד, כִּי סִבֵּר שְׁיִוְרִידוֹ אוֹתוֹ מִיָּד, וְיִמְסְרוּ אוֹתוֹ בְּיַד דּוּמָה וְיָמוֹת בְּעוֹלָם הַהוּא, עַד שֶׁהִתְבַּשֵּׁר עָלָיו, שְׁכָתוֹב (שמואל ב ב) גַּם ה' הָעֵבִיר חֲטָאתָךְ לֹא תָמוֹת. בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה פְּתַח וְאָמַר, לוּלִי ה' עֲזָרְתָה לִי כַּמְעַט שְׁכָנָה דּוּמָה נִפְשִׁי.

טקסט הזוהר

פְּתַח אֵידֶךְ וְאָמַר מֵאִי הָאִי (דְּכִתִּיב) דְּאָמַר דְּוֹד וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֶת נֹוֶהוּ. (מֵאִי וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֶחָר כַּךְ וְאֶת נֹוֶהוּ), מֵאֵן יָכִיל לְמַחְמִי לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶלָּא הָכִי תַנְיִנָן בְּהִיא שְׁעָתָא דְּאֶתְגָּזַר עָלֶיהָ הַהוּא עוֹנֶשָׁא, וְדוּד יָדַע דְּעַל דְּלָא נָטַר הָאִי אֶת כְּדָקָא יָאוֹת אֶתְעַנֵּשׁ בְּהָאִי, דְּכָלָא כְּחֻדָּא אַחֲיָדָא, וְכָלָא מִתְרַמִּיז בְּהָאִי אֶת, וְלֹא אֶקְרִי צְדִיק מֵאֵן דְּלָא נָטַר לִיָּה כְּדָקָא יָאוֹת, הֵוָּה בְּעִי בְּעוֹתִיָּה וְאָמַר (שמואל ב טו) וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֶת נֹוֶהוּ.

תרגום לעברית

פְּתַח אַחֲרָ וְאָמַר, מַה זֶה [שְׁכָתוֹב] שְׁאָמַר דְּוֹד (שם טו) וְהִרְאֵנִי אֶתוֹ וְאֶת נֹוֶהוּ? [מַהוּ וְהִרְאֵנִי אֶתוֹ וְאֶחָר כַּךְ וְאֶת נֹוֶהוּ]? מִי יָכוֹל לְרֹאוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֶלָּא כִּךְ שְׁנִינוּ, בַּשָּׁעָה הַהִיא שְׁגָזַר עָלָיו אוֹתוֹ הָעֶנֶשׁ, וְדוּד יָדַע שֶׁעַל שְׁלֹא שָׁמַר הָאוֹת הַזֶּה כְּרָאוּי נִעְנֵשׁ בָּזֶה, שֶׁהַכֹּל יַחַד אַחֲזוּ, וְהַכֹּל נִרְמָז בְּאוֹת הַזֶּה, וְלֹא נִקְרָא צְדִיק מִי שְׁאִינוּ שׁוֹמְרֵי אוֹתוֹ כְּרָאוּי - הִיָּה מְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ וְאָמַר, וְהִרְאֵנִי אֶתוֹ וְאֶת נֹוֶהוּ.

מאי אותו, (אות דיליה אות הברית דהא אותו דקודשא בריך הוא, את דיליה) דא את קיימא (דיליה) קדישא דהא דחילנא דאתאבד מנאי. מאי טעמא בגין דתרין אלין מלכותא וירושלם ביהאי אהידן, ובגין כך תלי בבעותיה אותו ואת נוהו דיתהדר מלכותא דהאי את לאתריה. וכלא חד מלה.

תרגום לעברית

מה זה אתו? [האות שלו, אות הברית, שהרי אותו של הקב"ה האות שלו] זו אות הברית [שלו] הקדושה, שהרי אני פוחד שאבדה ממני. מה הטעם? משום ששני אלו - המלכות וירושלים - אחוזות בזה. ומשום כך תלה בבקשתו אתו ואת נוהו, שתחזר המלכות של האות הזו למקומה, והכל דבר אחד.

טקסט הזוהר

פתח אידך ואמר (איוב יט) ומבשרי אחזה אלוה, מאי ומבשרי, ומעצמי מבעי ליה. אלא מבשרי ממש. ומאי היא. דכתיב, (ירמיה יא) ובשר קדש יעברו מעליה. וכתיב (בראשית יז) והיתה בריתי בבשרכם. דתניא בכל זמנא דאתרשים בר נש ביהאי רשימא קדישא דהאי את, מניה חמי לקודשא בריך הוא. מניה ממש. ונשמתא קדישא אתאחידת ביה.

תרגום לעברית

פתח אחר ואמר, (איוב יט) ומבשרי אחזה אלוה. מה זה ומבשרי? הנה צריך להיות ומעצמי! אלא מבשרי ממש, ומה היא? שכתוב (ירמיה יא) ובשר קדש יעברו מעליה, וכתוב (בראשית יז) והיתה בריתי בבשרכם. ששנינו, בכל זמן שנרשם אדם ברשם הקדוש של האות הזו, ממנה רואה את הקדוש ברוך הוא, ממנו ממש, והנשמה הקדושה נאחזת בו.

וְאִי לָא זָכִי. דְּלֹא נָטִיר הָאִי אֶת. מַה כְּתִיב, (איוב ד) מְנַשְּׁמַת אֱלֹהִים יֹאבְדוּ. דְּהָא רְשִׁימוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אֶתְנַטִּיר. וְאִי זָכִי וְנָטִיר לִי, שְׂכִינְתָּא לָא אֶתְפָּרַשׁ מִנִּיהּ. אִימְתִי מִתְקַיֵּמָא בֵּיהּ כַּד אֶתְנַסִּיב וְהָאִי אֶת עֵייל בְּאַתְרֵיהּ, (מצוין דתניא מאי טעמא וא"ו ה"א אזלין כחדא, אלא חד דכר וחד נוקבא) אֶשְׁתַּתְּפוּ כְּחָדָא וְאֶקְרִי חַד שְׁמָא, כְּדִין חֲסֵד עֲלָא שְׂרִיָא עֲלֵיהּ. בְּאֵן אֶתְר שְׂרִיָא בְּסִטְרָא דְדְכוּרָא. וּמֵאֵן חֲסִ' ד חֲסִ' ד א' ל דְאֶתִי וְנִפְק מִחֲכָמָה עֲלָא וְאֶתְעֵטֵר בְּדְכוּרָא וּבְגִין כֶּה אֶתְבְּסַמַּת נֻקְבָּא. (נ"א דתנן רזא דוי"ו ה"א אזלין כחדא כגוונא דדכר ונוקבא אשתתפו כחדא ואנון חד, כדין חסד עלאה שרייא עליהו ואתעטר בדכורא ואתבסמת נוקבא).

תרגום לעברית

וְאִם לֹא זֹכָה, שְׂאִינוּ שׁוֹמֵר אֶת הָאוֹת הַזֶּה, מַה כְּתוּב? (איוב ד) מְנַשְּׁמַת אֱלֹהִים יֹאבְדוּ, שְׁהָרִי הָרָשָׁם שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִשְׁמֵר. וְאִם זֹכָה וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ, אֵין הַשְׂכִּינָה נִפְרָדֶת מִמֶּנּוּ. מְתִי מִתְקִיָּם בּוֹ? כִּפְאֶשֶׁר הוּא נִשָּׂא, וְהָאוֹת הַזֶּה נִכְנָסֶת לְמִקְוָמָה [שְׁשִׁנִּינוּ, מַה הַטַּעַם וְא"ו ה"א הוֹלְכוֹת יַחַד? אֵלֹא אַחַת זָכָר וְאַחַת נֻקְבָּה]. מְשִׁתַּתְּפִים יַחַד, וְנִקְרָא שֵׁם אֶחָד, אֲזִי שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם הַחֲסֵד הָעֲלִיּוֹן. בְּאִיזָה מְקוֹם שׁוֹרָה? בְּצַד הַזָּכָר. וּמִי הַחֲסֵד? חֲסִ' ד א' ל שְׂבָא וְיוֹצֵא מִהַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה וּמִתְעֵטֵר בְּזָכָר. וּמִשׁוּם כֶּה נִתְבַּשְׁמַת הַנֻּקְבָּה. [נ"א: שְׁשִׁנִּינוּ, הַסּוּד שֶׁל וי"ו ה"א הוֹלְכִים יַחַד כְּמוֹ שֶׁזָכָר וְנֻקְבָּה מִשְׁתַּתְּפִים יַחַד וְהֵם אֶחָד, אֲזִי שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם הַחֲסֵד הָעֲלִיּוֹן, וּמִתְעֵטֵר בְּזָכָר וְנִתְבַּשְׁמַת הַנֻּקְבָּה].

טקסט הזוהר

תו תְּנִינֵן אֱלֹהִים הַכִּי הוּא אָמַר לִי נְהִירוּ דְחֻכְמָתָא. ו' דְּכָר ה' נֻקְבָּא. אֶשְׁתַּתְּפוּ כְּחָדָא אֱלֹהִים אֶקְרִי. וְנִשְׁמַתָּא קִדִּישָׁא מִהָאִי אֶתְר אֶתְאַחַדְתָּ, וְכָלֹא תִלָּא בְּהָאִי אֶת. וְעַל דָּא כְּתִיב וּמִבְּשָׂרִי אֶחָזֶה אֱלֹהִים. דָּא שְׁלִימוּתָא דְכָלֹא, מִבְּשָׂרִי מִמֶּשׁ, מִהָאִי אֶת מִמֶּשׁ, וְעַל דָּא

זָכַרְתִּי אֶנּוֹן יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין דְּאַחֲדִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זָכַרְתִּי אֶנּוֹן בְּעֶלְמָא דִּין
וּבְעֶלְמָא דְאַתִּי, עֲלִיָּהּ כְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי יְגוֹ', וּבְגִין כֹּךְ חַיִּים כְּלָכֶם
הַיּוֹם.

תרגום לעברית

עוֹד שְׁנִינוּ, אֱלֹהֵי כֹךְ הוּא. א' ל', אור הַחֲכָמָה. ו' זָכַר, ה' נִקְבָּה. כְּשִׁמְשֵׁת תַּפְסִים יַחַד
נִקְרָא אֱלֹהֵי. וְהַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה מִהַמְּקוֹם הַזֶּה נִאֲחֲזֶת, וְהַכֹּל תְּלוּי בָּאוֹת הַזֶּה, וְעַל כֵּן
כְּתוּב וּמִבְּשָׂרֵי אֲחִזָּה אֱלֹהֵי. זֶה הֵיא שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, מִבְּשָׂרֵי מַמְשׁ, מִהָאוֹת הַזֶּה מַמְשׁ. וְעַל
כֵּן אֲשָׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים שְׁאֲחִזּוּם בְּקְדוּשַׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשָׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּה' יְגוֹ', וּמַשׁוּם כֹּךְ חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ד ע"ב) ◆

טקסט הזהיר

אָמַר רַבִּי אָבָא וּמָה בְּכָל כֹּךְ אַתּוֹן חֲכִימִין וְאַתּוֹן יְתִבִּין הָכָא, אָמְרוּ לִיה אִי צְפוּרָא
יִתְעַקְרוּ מֵאַתְרֵיהּ?

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אָבָא, וּמָה בְּכָל כֹּךְ אַתֶּם חֲכָמִים, וְאַתֶּם יוֹשְׁבִים כָּאן? אָמְרוּ לוֹ, אִם הַצְּפָרִים
יִעָקְרוּ מִמְּקוֹמָם, לֹא יוֹדְעִים לָאן טְסוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי כז) כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּה כֵּן
אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.